

Ouderling
Neil L. Andersen
van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

Hoe kan ik zorgen dat **IEDEEREEN** zich in het jeugdwerk welkom voelt?

God houdt van alle kinderen. Wij zijn zijn zonen en dochters. We moeten attent en vriendelijk zijn. Sommige van onze vrienden komen in hun eentje naar de kerk. Sommige kunnen zich pas laten dopen als ze groot zijn.

Uit 'Wie zo'n kind ontvangt in Mijn Naam, die ontvangt Mij', Liahona, mei 2016, 49-52.

Nieuwe vrienden VERWELKOMEN

Ouderling Neil L. Andersen en zijn vrouw, Kathy, bezochten in Afrika de Democratische Republiek Congo. Ze hielden buiten onder tenten een kerkdienst. Er stond een groot hek om de tenten. Ouderling Andersen zag dat er aan de andere kant van het hek kinderen naar hen stonden te kijken. Zijn vrouw vroeg hem: 'Zullen we de kinderen uitnodigen om binnen te komen?' Ouderling Andersen stapte naar de man bij de microfoon toe. Hij vroeg de man om de kinderen uit te nodigen om binnen te komen en mee te doen.

De kinderen kwamen aanrennen! Ze glimlachten allemaal en waren blij dat ze mee mochten doen.

Ouderling Andersen heeft ook over Joshua verteld, een jongen die een ander kind in de kerk verwelkomde.

Toen Joseph, een jongen uit Oeganda, voor de eerste keer naar de kerk ging, had hij geen familie die hem de weg wees. De zendingen stelden hem aan Joshua voor.

Joshua zei dat hij Josephs vriend wilde zijn. Hij gaf Joseph een boek met kinderliedjes en zat naast hem. Daarna zong het jeugdwerk 'Ik ben een kind van God' voor Joseph. Daardoor, en vooral door zijn nieuwe vriend, Joshua, voelde Joseph zich heel bijzonder. Jaren later werden Joshua en Joseph zendingcollega's!

Door deze ervaringen dacht ouderling Andersen eraan dat we mensen die zich buitengesloten of eenzaam voelen, moeten verwelkomen. ■

ILLUSTRATIES JULISSA MORA